

[Glistrup]

Det, man kalder for genbrugspolitik, er ikke at lave mere genbrug, men det er at lave forceret genbrug og gennemtvinge genbrug på et tidspunkt, hvor det ikke er økonomisk rentabelt. Vi skal ikke ødsle med ressourcerne, og de mennesker, der som hr. Jørgen Tved går ind for genbrug i den forstand, som vi bruger ordet herinde, hvor vi fremskynder det unaturligt og kunstigt med statstilskud, er i virkeligheden dem, der spiller ressourcer. De vil bruge af tingene på et tidspunkt, hvor det ikke er rationelt at bruge af dem, men man må vente, indtil tidens fylde kommer og der bliver brug for at genbruge tingene. Om der så går 3 mia. år, eller der går 3 minutter, det må afgøres for hver enkelt ting. Sådan er den ressourcebevidste anti-genbrugspolitik, men det kan hr. Jørgen Tved åbenbart ikke forstå.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg erkender, at jeg har meget svært ved at forstå den filosofi, som Fremskridtspartiet bygger også sin såkaldte genbrugspolitik på. Det erkender jeg meget gerne, og så håber jeg, at heller ikke ret mange andre mennesker kan forstå, jeg havde nær sagt logikken i det, Fremskridtspartiet lægger frem.

Når det er sagt, vil jeg fastholde, at en fornuftig genbrugspolitik, som ligger i dette forslag, må være noget, som man skal støtte. Jeg er ikke bange for af og til at betale for, at man rydder op. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvad hr. Glistrup havde forestillet sig med disse kolossale bjerge af papir, vi kunne have her og andre steder, hvis ikke man brugte noget af det igen. Jeg synes, det er ganske fornuftigt, og det kan man godt betale for, og så kan man godt spare på nogle af de ressourcer.

Endelig vil jeg godt sige, at næsten alt det sludder, jeg hører fra Fremskridtspartiet fra denne talerstol, er spild af ressourcer.

Birthe Hansen (SF):

Jeg kan jo ikke starte med at sige tak til ministeren. Egentlig tror jeg, at ministeren har forstået ideen bag forslaget, som i hvert tilfælde Fælles Kurs og De Radikale har forstået, nemlig at det er det enkelte menneske, det drejer sig om; men jeg vil godt vende tilbage til det om lidt.

Og så vil jeg godt sige til ministeren, at når jeg tror, ministeren har forstået det, så er det, fordi jeg egentlig synes, ministeren gjorde alt, hvad han overhovedet kunne, for at gøre den eventuelle løsning i den anden del af forslaget utrolig indviklet – der var juridiske, der var økonomiske, der var praktiske, ja, jeg kan ikke mere huske alle de besværligheder, der var forbundet med at finde en løsning på det. Det oprindelige i forslaget, det, som står allerførst som punkt nr. 1, nemlig det enkelte menneskes ret til at frasige sig at skulle modtage disse forsendelser, gik ministeren egentlig let og elegant hen over, og det er faktisk det, der er det primære i forslaget.

Og jeg vil så godt sige noget til de andre ordførere – undtagen ordføreren for De Radikale og Fælles Kurs, som helt ud har forstået, hvad meningen er med det. Nogle af de andre ordførere har totalt misforstået forslaget. Det kan godt være, de har godt det. Det kan godt være, at både hr. Arne Melchior, hr. Helge Sander og hr. Helge Mortensen fra Socialdemokratiet har læst forslaget, men så har de ikke forstået et kuk af det.

Det er ikke et forbudsforslag. Det er ikke noget med censur, noget om at folk ikke må modtage adresseløse forsendelser. De må for vores skyld modtage lige så mange, de vil, bare de mennesker, der ikke ønsker at få disse adresseløse forsendelser, må blive friholdt. Det er det, der er det primære.

Når vi ikke har taget de private omdelere med i forslaget, er det jo, fordi det kun er P&T, der skal aflevere de adresseløse forsendelser, det skal privatforetagender ikke. De kan meget vel respektere en seddel sat på ens dør om, at man ikke ønsker reklamer, men det er da logisk, at de ikke respekterer det, når de ved, at konkurrenten, som vi jo hører P&T er, skal aflevere det. Det kunne godt være, at det, i det øjeblik P&T ikke mere skulle aflevere, også ville smitte af på de privates respekt for det enkelte menneskes ret til selvbestemmelse.

Ministeren snakkede meget fint om, at man respekterede en liberal tankegang, og at det enkelte menneske skulle have lov at meddele sig til andre. Det synes jeg også er meget fint, men så forstår jeg ikke, at ministeren ikke også respekterer det enkelte menneskes ret til at sige: Jeg vil ikke pådattes noget, jeg ikke har bedt om, jeg vil ikke næsten daglig have det ind gen-